

[1] Het ontstaan van vu-plan 1937

Op 20, 21 en 22 oktober 1930 vierde de Vrije Universiteit haar vijftigjarig bestaan op grootse wijze in Amsterdam. Duizenden belangstellenden waren naar de hoofdstad gekomen om deel te nemen aan de 'toogdagen' van de universiteit die, zoals het antirevolutionaire dagblad *De Standaard* schreef, voor hen 'een dierbaar bezit' was. Behalve een gebedsdienst in de Keizersgrachtkerk ('de kathedraal der gereformeerden') ter opening van het lustrum en een aantal officiële bijeenkomsten in het Concertgebouw waar een onafzienbare rij sprekers het woord voerde, omvatte het programma ook meer ontspannende onderdelen, zoals een ontvangst en een rondvaart voor reünisten, een feestmaaltijd in het paviljoen van het Vondelpark waar ook prins Hendrik aanzat, een fakkeloptocht van studenten, een rondleiding door prof. Waterink in het psychologisch laboratorium aan het Valeriusplein, een officiële receptie in de concertzaal van Artis, en ter afsluiting van de lustrumviering nogmaals een feestmaaltijd in Hotel Krasnapolsky, die door 500 gasten werd bijgewoond.

De 'vu-feesten' verliepen in een sfeer van opgetogenheid en geestdrift, die blijkens de uitbundige en uitvoerige persverslagen door vele duizenden in den lande werd gedeeld. Het ging hier immers niet in de eerste plaats om een academische plechtigheid, maar om een volksfeest: een feest voor het gereformeerde volksdeel, dat zich met de universiteit verbonden voelde en haar al die jaren met grote offervaardigheid in stand had gehouden. Anders dan de gewone universiteiten werd de vu niet gefinancierd door de overheid, maar was zij als bijzondere instelling afhankelijk van de middelen die de leden en contribuanten van de Vereeniging voor Hooger Onderwijs op Gereformeerden Grondslag jaarlijks bijeenbrachten. Omdat de vu de laatste decennia sterk was gegroeid, was het niet altijd eenvoudig geweest de begroting sluitend te krijgen. Toch was dit steeds weer gelukt, om-